

gør det muligt for Nationalbanken at holde denne Kurs uden Anvendelse af de drastiske banktekniske Midler, som man ellers tvinger Nationalbanken til at bruge.

Hans Hansen mindede om, at Retsforbundet fra første Færd havde været imod disse Statsindgreb, som efter Partiets Mening kun lagde Hindringer i Vejen for dansk Eksport, men naar Valutacentralen en Gang var indført, burde den afvikles gradvis, dog hurtigst muligt. Taleren troede ogsaa, det vilde blive nødvendigt hurtigst muligt at finde et nyt fast Leje for Kronen, »samtidig med at man afvikler den Guldindløselighed, som i dette Øjeblik kun er suspenderet.

Foruden Partiernes Ordførere tog *Holstein*, *Pinstrup* og *Fraenkel* Ordet under Forhandlingen. *Holstein* (K. L.) saa intet andet Middel »til virkelig Forebyggelse af det truende Sammenbrud« end »den refatoriske Valutapolitiks Vej«, naar man ikke vilde betræde »den haarde, brutale generelle Nedsærings Vej«. En Sænkning af Kronen til en Kurs af omkring 60 Ø. vilde med dertil knyttet Stabilisering ved banktekniske og toldtekniske Midler gøre det muligt for Husmanden »at eksistere paa sit Brug for samme Løn eller en ubetydelig højere Løn, end en helaarlig arbejdsløs faar«, betyde »nyt Liv og ny Virksomhed i vore andre Erhverv, ny og øget Beskæftigelse for Arbejderbefolkningen og ny Tillid til Real-kreditten«. Spørgsmaalet var da, om det af Hensyn til Danmarks udenrigske handelspolitiske Interesse maatte anses for utilraadeligt »at tage det Skridt, som vore indenrigske økonomiske Interesser bydende opfordrer til«. Herom bemærkede Taleren bl. a.: »Der er jo ikke fra den engelske Regering ad den sædvanlig officielle, diplomatiske Vej kommet nogen officiel Advarsel til den danske Regering om ikke at ændre sin Valutapolitik, endsige nogen officiel Trusel om toldpolitiske Repressalieforanstaltninger i den ene eller anden Form, hvis vi gjorde det. Men var det saa ikke et rimeligt Skridt for den højtærede Regering at sætte alle Kræfter ind paa at gøre ansvarlige ledende Politikere i England klar over, at Valutadumping-Forestillingen er en Vrangforestilling, og paa den anden Side gøre de ledende ansvarlige Kredse i England klar over, hvad dette Spørgsmaal national-økonomisk, eksistensmæssigt betyder for det danske økonomiske Samfund i Øjeblikket. Er det sket?«

Derimod advarede *Fraenkel* (K. F.) paa det allerindstændigste mod Kronens Sænkning. »Jeg tror, det vil blive en meget kortvarig Fornøjelse, og jeg tror, det vil gøre den Kalamitet, vi staar i, og som er uundgaelig for os, endnu meget værre, end den vil kunne blive ad andre Veje.

Pinstrup (V.) pegede paa, »at det vækker den største Uvillie og Røre blandt danske Bønder, naar de erfarer, at